

Dumitru Matcovschi

BASARABIA

La margine de lume,
venit din vremi bătrâne,
un plai cu dulce nume
înălțător rămâne.
Aici o vatră sfântă
la sânul ei ne strânge
și doina când se cântă
o lume toată plânge.

Ne încălzește lutul,
ne-alină două ape,
pătimitor – trecutul
într-un oftat încape.
O iarbă-nrourată
ascunde veche rană,
ni-i soarta zbuciumată,
oricând basarabeană.

Avem un nuc și-i verde,
și-n pragul casei crește,
cu nucul nu ne pierdem,
de moarte ne păzește.
La prunci suntem cu gândul
și nu dorim războaie,
noi semănăm pământul
și așteptăm o ploaie.

Basarabia, Basarabia,
frate și soră, mamă și tată,
Basarabia, Basarabia,
scumpă icoană în inimi purtată.

Trecută prin foc și prin sabie,
furată, trădată mereu,
ești floare de dor, Basarabie,
ești lacrima neamului meu.

19 noiembrie 1986

Eleonora Romanescu. *Sara pe deal*, 1967, u/p